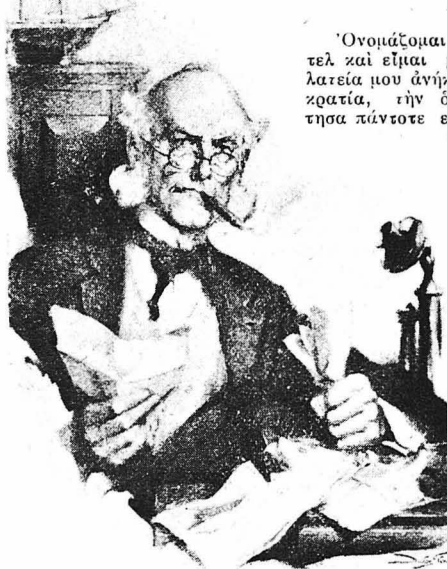

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

TOY L. T. MEADE

Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΝΤΙΜΠΥ

‘Ονομάζομαι Κάρολος Πλέιντελ και είμαι μεσίτης. ‘Η πελατεία μου άνηκει στην άριστοκρατία, την οποίαν έξυπνότερα πάντοτε εδουλειδότης. Γι’ αυτό κατώρθωσα να είμαι σήμερα πλούσιος.

‘Ενα πρωί έλαβα το ακόλουθο γράμμα :

Κύριε,

Είμαι βραζιλιαή και ήρθα να περάσω ένα διάστημα στην ‘Αγγλία. ‘Απευθύνομαι σε σάς και σάς παρακαλώ να φροντίσετε να μου βοηθήτε ένα σπίτι στη περιοχή του Λονδίνου. ‘Επιθυμώ να είναι ευπρόσποιο με πολλά δωμάτια. Κερδώς μ’ ενδιαφέρει να ήχη άνοκευ έπιτεταμένη περιοχή, επίσης επειδή προτιμώμαι

‘Ονομάζομαι Κάρολος Πλέιντελ, και είμαι μεσίτης.

δέ άπωρατήτως πολύ μεγάλη ή πόρεια και άποθήκες, να εγκαταστήσω εκεί ένα έπισημοτικό εργαστήριο.

Αιά την τιμήν άδιαφορώ, φθάνει το σπίτι που θα μου βοηθήτε να εκπληρώση τους άνωτέρω όρους.

Ιεχθήτε κλπ.

Στέλλα Σκέιφ

‘Ημουν λοιπόν έτοιμος ν’ άπαντήσω στην κ. Σκέιφ, όταν ό γραμματεύς μου μου έφερε ένα έπισκεπτήριο που έγραφε :

«Δις Μυριέλλα Σκέιφ».

Διέταξα να την οδηγήσουν άμέσως, μα χαριτωμένη κοπέλλα, με ξανθές μπούτσες και μαύρα μάτια.

— ‘Ερχομαι εκ μέρους της μητριας μου της ‘Ελλάς να το γράμμα της, Κυρία :

— Μάλιστα δεσποινίς, κι’ ότι ήμουν έτοιμος ν’ άπαντήσω. ‘Εχω ένα σπίτι στο ‘Εμιστεντ που είμαι βέβαιος ότι θα της άρέση.

— ‘Α! ώραία! Πότε θα μπορέση να το δη.

— Μα άμέσως αύριο. Στις 10 θα σάς περιμένω στο ‘Εμιστεντ.

— Στις 10. Σήφωνοι. Χαίρετε, κ. Πλέιντελ.

Την όρισμένη ώρα βρισκόμην στο σταθμό. Μόλις έφθασα είδα ένα αυτοκίνητο ίδιωτικό να περιμένη. ‘Ενώ έξήταξα τον κόσμο για να διακρίνω τή χροσινή μου έπισκέπτρια με τή μητρια της, με πλησιάζει ό σωφρό του αυτοκινήτου και μου λέει :

— ‘Η κ. Σκέιφ σάς περιμένει.

Προχώρησα προς το αυτοκίνητο. Μιά ψηλή όμοια γυναίκα, ως 30 χρόνων, με μάτσα διαπεραστικά μάτια με υποδέχθηκε :

— Σας έστειλα το πρωί την προγονή μου. Της είπατε ότι έχετε ένα σπίτι εδώ, κατάλληλο για μένα. Θέλετε να μου το δείξετε :

— ‘Ευχαρίστως, Κυρία μου. Είνε πολύ κοντά άπ’ εδώ.

Διέταξε το σωφρό να περιμένη και κατέβηκε από το αυτοκίνητο. Την ώδηγησα στο σπίτι. ‘Η κ. Σκέιφ φάνηκε ένθουσιασμένη. Μεγάλη προσοχή έδωσε στα άπέραντα ύπογεια.

— Θα το κρατήσω. Είνε όπως το θέλω. ‘Εδώ σ’ αυτό το μεγάλο ύπόγειο θα εγκαταστήσω με τον άδελφό μου τον κ. Μερέλλο, το έπιστημονικό μας εργαστήριο. ‘Ετσι θα μπορέσω να κάνωμην άνετος τα πειράματά μου, από την έπιτυχία των οποίων τόσο έχει να όφεληθή ή άνθρωπότης και ή έπιστήμη!

Αυό η τρεις εβδομάδες έπέρασαν κι’ είχα

έξασει έντελώς αυτήν τήν ένοικίαση. ‘Ενα μεσημέρι που έτοιμαζόμουν να φύγω ώρμησε στο γραφείο μου ή δεσποινίς Μυριέλλα Σκέιφ. Φαινόταν πολύ ταραγμένη.

— ‘Ακούστε, άρχισε να λέη ή δεσποινίς Μυριέλλα με συγκινημένη φωνή. Δέν έχω καιρό. Με παρακολουδούν διαρκώς. Ξέρωγα μα στιγμή με χιλίες δυσκολίες για ναρθω. ‘Αλλά θα καταλάβετε άμέσως τή σημασία του διαβήματός μου. Ξέρετε τον ‘Οσκάρο Ντίμπυ, τον τολμηρό έξερευνητή.

— ‘Ο Ντίμπυ; Βέβαια, είνε ό καλύτερός μου φίλος. ‘Εχετε νέα του; — Είνε στο δρόμο για τήν ‘Αγγλία. ‘Ισως νάχη ήδη φθάσει.

— Σταμάτησε να πάρη άναπνοή και τα μάτια της ήτανε γεμάτα δάκρυα.

— Κύριε Πλέιντελ, ή ζωή του κινδυνεύει από τή στιγμή που θα πατήση το πόδι του στο Λονδίνο!

— Δέν σάς έννοώ.

— Δέ μπορώ να σάς πώ περισσότερα. Είνε φίλος σας, όφείλετε να τον σώσετε.

— Μα να τον σώσω από τί;

— Δέν μπορώ να σάς εξηγήσω. Σας επαναλαμβάνω όμως : ό φίλος σας κινδυνεύει σοβαρώς. Με κάθε τρόπο κρατήστε τον μακριά από μας. ‘Οταν νοικιάσαμε το σπίτι του ‘Εμιστεντ δέ φανταζόμουν ποτέ ότι τα πράγματα θα φθάσουν σ’ αυτό το σημείο. ‘Αλλά χθές το βράδυ, άκουσα... ‘Α! Κυρία, σάς παρακαλώ μη θέλετε να σάς πώ περισσότερα. ‘Απομακρύνετε το Ντίμπυ από το ‘Εμιστεντ και άν θέλετε νη με προδώσετε. ‘Αν δίητε όμως ότι διαφορετικά δέν μπορείτε να τον πείσετε, πείστε του ότι εγώ ή Μυριέλλα Σκέιφ, του το παραγγέλλω.

‘Ετρεψε. Πήρε το μαντήλι της, έσκούπισε το μέτωπό της που έσταξε ιδρώτα κι’ έπρόσθεσε γόηγορα.

— Φεύγω. ‘Αν μάθουν πως ήρθα εδώ, θα με σκοτώσουν.

Χωρίς να με χαριτηγή έφυγε τρέχοντας, όπως μπήκε. ‘Εμεινα άποσβολομένος. Κι’ όλη νύχτα δέν μπόρεσα να κλείσω μάτι.

Πρωί-πρωί, μόλις είχα σηκωθεί άπ’ το κρεβάτι μου έδεχόμουν το φίλο μου το Ντίμπυ.

— ‘Εχω ανάγκη, μου λέει τέλος, να μου βοηθή ένα μεγάλο κεφαλαίοχο, που να μπορη να διαθέση ως 3 εκατομμύρια λίρες. ‘Ανελάμψη ένα μέρος που υπάρχουν στρωμάτα χρυσού άμυθητού άξιας. ‘Αλλά μου χρειάζονται μεγάλα κεφάλαια για τις εγκαταστάσεις της έπιτεταλέουσας. Θα κερδιάσωμην δισεκατομμύρια, Πλέιντελ!

— Καλά, μα έχεις έτοιμα τα σχεδιαγράμματα, τους χάρτες κι’ όλα τάλλα σχετικά που θα πείσουν τους κεφαλαίοχους.

— Φυσικά. ‘Αλλά αυτά είνε το κλειδί όλης της δουλειάς. Και καταλαβαίνεις πως δέν μπορώ να τα δείξω σε κανένα.

— Τότε πως θα γίνη; Χωρίς τα πειστήρια ποιός θα θέληση να διαθέση τα χρηματά του! — ‘Αφου ύπογραψών τα συμβόλαια βέβαια και θα τα παρουσιάσω. Θα ύπάρξη άλλωστε ό όρος στα συμβόλαιά μας να είνε άνωρος ή συμφωνία μας άν τα πράγματα δέν είνε όπως τα λέω.

— ‘Ετσι, μάλιστα. Θα σε παρουσιάσω στον πλουσιότερο άγγλο έπιχειρηματία, στον Λανκάστερ. ‘Ελπίζω να συμφωνήσετε. Τώρα όμως λείπει στο Παρίσι και δέ θα γυρίση παρά σε όκτώ μέρες.

— Δέν πειράζει, θα περιμένο. Είνε κάτι φίλοι μου εδώ άπ’ τή Βραζιλία που μ’ έχουν καλέσει. Θα σου τους γνωρίσω. ‘Η κ. Σκέιφ με την προγονή της και ό άδελφός της ό κ. Μερέλλο. Πρωίτης τάξους άνθρωποι!

— ‘Αν εγώ ήμουν στη θέση σου, έσπευσα να του πω,θα τα άπέφειγα αυτά τα ύπογεια. Μου δόθηκε ή ευκαιρία να μάθω μερικά πράγματα...

— Μα πως τους ξέρεις έσύ; Τι έμαθες;

— Ρώτησε με έκπληξη.

— Τι σε νοιάζει!

— Πως τί με νοιάζει; Δέν σου κούβω, Πλέιντελ ότι είμαι έροτευμένος με την προγονή της κ. Σκέιφ.

— Λοιπόν ή μικρή αυτή, ή δεσποινίς Μυριέλλα Σκέιφ σου παραγγέλλει δι’ έμού να μην πιάς να τους έπισκεφθής. Δέν έχεις να κάνης άλλο παρά ν’ άζολοιθήσης τή συμβουλή της.

— ‘Ωστε πρέπει να μην τή ξαναϊδώ; είπε με άπελπιμένο ύφος ό Ντίμπυ.

— Τήν άλλην μέρα στάς 11 το πρωί έδέχθηνα στο γραφείο μου τήν έπίσκεψη του

Τραβήξαμε προς τήν ‘Επανλη...

Ντίμπυ. "Ελαμπε όλος από χαρά.

- "Αν βής ποιάς μ' έπεσκέρθη στο ξενοδοχείο μου ;
- Πού θές νά ξέρω ;
- "Η Μυριέλλα. "Η Μυριέλλα ! Τό βράδυ μās έχουν τραπέζι.

Σε προσκαλούν και σένα. Θά δής τί περίφημοι άνθρωποι είνε !

Τάχα χιμένα. Μου πέρασε κάλι από τό νου ή ιδέα πώς έχω νά κάνω μέ τρελλούς. Πάντως εδέχθηκα τήν πρόσκληση κ' εδώσαμε ραντεβού μέ τό Ντίμπυ νά πάμε μαζί στό γεύμα. Στίς όκτώ πράγματι είμαστε στό "Εμιστεντ. "Η κ. Σκέϊφ μās εδέχθη φιλοφρονέστατα. "Ηταν ντυμένη μέ τουαλέττα δεξιόσως κ' έφορούσε κομμωτικά μεγάλης αξίας. "Η μικρή Μυριέλλα φαινόταν νά καταβάλλη μεγάλο ζοπο γιά νά χαμογελά. "Ο κ. Μερέλλο απ' έναντίας ήταν διαχτυζώτατος καί όμιλιζώτατος. Καθήσαμε σέ λίγο στό τραπέζι. "Η κ. Σκέϊφ μέ μεγάλη επίδειξίότητα έφερε τήν όμιλία στην ανακάλυψη του Ντίμπυ.

- "Ισως, ειπε τέλος, νά ενδιαφεροθύμε ό αδελφός μου και εγώ θετικώτερα γιά τήν εκμετάλλευση. "Αλλά θάπορευε νά μās δείξετε τά σχεδιαγράμματα σας.

"Ο Ντίμπυ άρνήθηκε μ' ευγένεια.

- Ζητήσατέ μου ό,τι άλλο, άλλ' αυτό είνε αδύνατον. "Η κ. Σκέϊφ δέν επέμεινε περισσότερο.

Μετά τό γεύμα ξειναίμε ακόμη τρία τέταρτα κ' έφύγαμε γιά τό Λονδίνο. Είχα πλέον πεισθεί ότι ή μικρή Μυριέλλα είχε κάποια λόξα. Τή μεθεπομένη όμως έλαβα τό ακόλουθο γράμμα:

Κύριε Πλέϊντελ,

> Μή μέ περάσετε γιά τρελή. Είδα κ' έπαθα νά καταφέρω τή μόνη άγγελίδα καμαριέρα πού έχουμ νά ρίξη αυτό τό γράμμα.

> Πιστεύσατέ με, πρέπει νά μέ πιστεύσετε γιατί άλλωςθι θά έχετε άσχημα τύψεις. "Αν πήγα νά βρω τόν κ. Ντίμπυ, καθώς θά σάς ειπε ξεφυγακόσθην νά τό κάνω μέ φόβους άπειλές. "Αντι τήν ώρα πού σάς γράφω βρισκόμαι φυλακισμένη μέσα στό δοματίό μου. "Ο Ντίμπυ χθές τό βράδυ έφαγε έδώ. Τού έορίζανε ένα φάρμακο στό κρασί του πού τόν έκανε νά τούς παραδώση όλα τά μυαλά της ανακαλιγρώς του. "Εκτός έντενχός άκόμη της ακροβόρς τοποθεσίας. "Αντιό πάλι θάρη και τούς ύποσχέθηκε νά φέρη τό πρόφρημο σχεδιαγράμμα. "Αν έζη τήν άπρονοησία αυτή δέν θα βγή ζωντανός από τό καταραμένο αυτό σπίτι. Σώσατέ τον !

Σηζώθηκα άμέσως νά πάω νά βρω τόν Ντίμπυ. Κατάλαβα πιά πώς τή όντι τόν άπειλούσε σοβαρός κίνδυνος. Τόν συνήτησα στη Λέσχη τών "Επιστημόνων. Δέν φάνηκε ένθουσιασμένος πού μ' έβλεπε και ή ύποδοξη του κάθε άλλο ήταν παρά έχάρδιος.

- Τι επίσημο ύφος είνε αυτό πού έχεις, Πλέϊντελ ;

"Χεεις κανένα δυσάρεστο νέο ;

- "Απεναντίας. "Ο Λανκαστερ τηλεγράφησε πως μεθαύριο τό μεσημέρι έρχεται.

- "Α ! καλά, ειπε άδιάφορα.

- Σε λίγο του πρότεινα :

- Δέ μέ συνοδεύεις, κοψμένη, αύριο στό Μπράϊτον.

- "Αδύνατον ! "Εχω πρόσκληση γι' αύριο τό βράδυ.

- Στους Σκέϊφ ;

- Ναι.

- "Ε ! λοιπόν ναί. Δέ φαντάζομαι, ότι θά θυμώση ό Λανκαστερ έπειδή διαπραγματευόμαι και μέ άλλους τήν επιχείρησή μου. Δικαίωμα μου είνε. Γειά σου λοιπόν και μεθαύριο, άν δέν συμφωνήσω μέ τούς Σκέϊφ θάρη νά σέ πάω νά πάμε στόν Λανκαστερ.

- Μήπως είνε πολύ άσγά, του φώναξα αλλά δέ μ' άκουσε. Είχε φύγει.

"Εφρα κ' εγώ. Είχα όμως κάνει πιά τό σχέδιό μου.

Μία ξανθή κοπέλλα καθισμένη πάνω σ' ένα ντιβάν, έκλαιε.

ό Ντίμπυ δέ φαινόταν. Τό τελευταίο φώς πού εφώτιζε ένα παράθυρο τής προσώψως έσβυσε και ή έπαυλις έβυθίσθη στό σκοτάδι και στη σιωπή. "Επλησίασε τόν κ. Φρύστ.

- Τί θά κάνουμε ; Φοβούμαι γιά τήν τύχη του.
- Πάμε μέσα.

Μετά 5 λεπτά χτυπήσαμε τήν πόρτα και ρώτησαν άπό μέσα :

- Ποιάς είνε ; Τί ζητείτε ;
- Θέλουμε νά δούμε άμέσως τήν κ. Σκέϊφ και τόν κ. Μερέλλο.

Είμαι ό άστυνόμος του "Εμιστεντ.

"Ανεβήκαμε. "Ο ύπηρέτης μās ώδήγησε στό σαλόνι. "Η κ. Σκέϊφ μέ ύπεδέχθη μέ μειδιάματα.

- Τί συμβαίνει κύριε Πλέϊντελ ; Είμαι πάντοτε εύτυχής όταν σάς βλέπω, αλλά δέν νομίζετε ότι ή ώρα αυτή είνε ακατάλληλη ;

"Ο κ. Φρύστ τήν διέκοψε.

- Κυρία, ήρθαμε έδώ μέ ώρισμένο σκοπό. Πρό τεσσάρων ώρών σάς έπεσκέρθη ό κ. "Οσκάρ Ντίμπυ. "Από τότε ή έπαυλις σας ήταν στενώς περικλωμένη. Συνεπώς ό κ. Ντίμπυ βρίσκεται ακόμα έδώ.

- Και μέ ποιά δικαίωμα, Κύριε, μπαίνετε στό σπίτι μου τέτοια ώρα ;

"Χωρίς ν' άπαντήση ό κ. Φρύστ τής έδειξε μιάν έγγραφον άδεια πού ειχε τήν πρόνοια νά πάρη από τόν εισαγγελέα.

Τήν έδιόβασε, του τήν έπέστρεψε και προχώρησε νά ξαπλωθ ή σέ μιά πολυθρόνα :

- "Ο κύριος Ντίμπυ δέν είνε σπίτι μου. Μπορείτε νά ψάξετε όσο θέλετε, ειπε μέ σατανικό γέλιο...

Τή στιγμή αυτή μιηξε και ό κ. Μερέλλο. Στη σχετική ερώτηση άπάντησε μέ τήν ίδια άσρηση, μέ τό ίδιο ύφος.

"Ο κ. Φρύστ άφησε δυό χωροφύλακας νά τούς φυλάνε κ' έδωσε στους λοιπούς διαταγές νά κάνουν επισταμένη έρευνα. Κι' ό ίδιος δέ ακολουθούμενος από μέσα και τόν Γκαρλάν άρχισε νά ψάχνη. Γυρίσαμε παντοί, από τά πάνω διαμερίσματα άλλα τίποτε. "Εξαφνα άντελήφθημεν στό βάθος μιά κλειστή πόρτα απ' όπου άκούοταν ένα σιγαλό ύποκωφο παράπονο. Μέ λίγη προσπάθεια τήν παριστάσαμε. Μιά ξανθή κοπέλλα καθισμένη πάνω σ' ένα ντιβάνι έκλαιε. "Ηταν ή Μυριέλλα. Γύρισε τά θολωμένα μάτια της και μ' άνεγνώρισε.

- Ποιόν ό Ντίμπυ ; ξεφώνησε μέ άπελπισία. Τόν βρήκατε ; Σώθηξε ;

- Δέν ξέρω τίποτε, παιδί μου, τής ειπα, αυτόν ζητάμε.

- Μ' έκλείσανε δω μέσα όλη μέρα. Μ' έποίησαν φαιίνεται ναρκωτικό γιατί δέν ξέρω τί συνέβη. "Ο Ντίμπυ είν' έδώ :

- Είχε έρθει πρό 4 ώρών. Τόν ζητούμε τώρα κ' ελπίζουμε νά τον βρούμε.

- Θεέ μου ! "Ηρθε ; Τότε δέν θά τον βρήτε πιά ποτέ !

"Εκείνη τή στιγμή άκούσαμε νάρχητα από τό εργαστήριον ένα διαπεραστικό γέλιο πού μās έπάγωσε. "Ετροξάμε. "Ηταν ό Γκαρλάν πού μέ ύφος χαμένο ειχε καρφώσει τά μάτια του σέ μιά μεγάλη μηχανή και γελούσε σάν τρελλός.

- Τι τρέχει Γκαρλάν ; τόν ρώτησα.

- Μή γυρεύεις άδικα τό φίλο μας τόν "Οσκάρ. Πέθανε. Κι' ούτε μπορείς νά καταδιώξης κανένα. Οί τέσσερες άνεμοι τόν πήραν και τόν σκόρπισαν στους κάμπους. Μή μέ κυττάς έτσι, Πλέϊντελ. Δέν είμαι τρελλός. Κύττα τούτο κι' άκου.

"Εδειξε μιά πελωρία μετάλλην χοάνη.

- "Η Χοάνη αυτή περιέχεν ύγρόν άέρα. "Αφοϋ τούς παρέδωκα τό σχεδιαγράμμα τόν έναρξασαν και τόν έρριψαν έδώ μέσα.

- Καλά και τό πτώμα ; ρώτησα έντροχως.

- Τό πτώμα ; Σε 382 βαθμούς Φάρεναϊτ φθάνει ένα τέταρτο γιά νά εξαερωθ ή και τό σκληρότερο άτσάλι χωρίς ν' άφήση κανένα ίχνος. Τό σώμα του κακόμοιρου Ντίμπυ είνε σά νά μην ύπληξε ποτέ. Ούτε σάν τό κεφάλι μιās καρφίστας δέν έχει μείνει ένα ίχνος πού θά μπορούσε νά χρησιμεύση ως άπόδειξις. Τί νά μās κάνη ό Νόμος ; Πώς θά βασίση μιά κατηγορία στό τι π ο τ ε. Μπορείς νά κατηγορήσης έναν άνθρωπο γιά φόνο όταν δέν κατορθώσης νά βής ούτε τό θύμα ούτε καν τό ελάχιστον ίχνος του θύματος ;

Πριν άφήσω τό τρομερό αυτό σπίτι εφρόντισα νά μεταφέρω τή Μυριέλλα σ' ένα νοσοκομείο του Λονδίνο. "Η άμοιρη δυό μήνες βρισκόταν μεταξή ζωής και θανάτου. "Επί τέλους έγινε καλά και ενσυχώς όλο τό παρελθόν ειχε σβύσει από τή μνήμη της.

"Η μητριά της (πού όπως έ πληροφορήθημν βραδύτερα ειχε δολοφονήση μέ τόν ίδιο τρόπο και τόν κατέρα της Μυριέλλας γιά νά τού σφετερισθ ή τή μεγάλη περιουσία μέ τόν εραστή της τόν Μερέλλο) και ό σινένοςχός της; εδικάτιθησαν επί φόνου του Ντίμπυ.

"Όσο γιά τή Μυριέλλα σήμερα είνε γενναία μου και μπορώ νά καυηθώ ότι είμαι ό εύτυχέστερος τών συζύγων.

K.